

نقش آگاهانه ما در بحران ها

در رخدادهای هفته تمایل دارم با توجه به برخی از گفت و شنوهای که به طور مرتب این روزها راجع به زلزله و تبعات از آن می شنویم، اشاره ای کنم. هنوز از آثار گرانبار زلزله کرمانشاه و زلزله کرمان چیزی نگذشته بود که زلزله ۵٫۲ ریشتر در ملارد کرج و به تبع آن در تهران شوکی بر اهالی این کلان شهر عظیم ایجاد کرد. شبی با هیجان بسیار آن تا صبح. گرچه ساکنین این شهر هر روز به طور معمول به زندگی روزمره خود می پردازند، ولی در زیر پوستین این شهر همچنان نگرانی موج می زند. این نگرانی در فردای شب زلزله، یعنی شب یلدا که شبی است برای گرد هم آمدن و تجدید دیدارها و شب نشینی، نقل گفتگوی مجالس بود ...

یاد این کلام بودریار افتادم که می گوید: امر واقع به قتل رسیده است.

ما همچون اسیران دست و پا بسته رسانه ها قدرت تشخیص واقعیت را از دست داده ایم.

بودریار در کتاب «توهم فرجام» می گوید: رویدادها اعتصاب کرده اند... اکنون دیگر خود رویدادها اهمیت ندارند، بلکه معنای مورد انتظارشان یا برنامه سازی برای آن ها در رسانه ها و انتشار اخبار اهمیت پیدا کرده است. ما هم در مقام مصرف کننده ایماژهایی که رسانه ها به ما می دهند در واقع توسط رسانه ها به گروگان گرفته شده ایم.

در واقع رویدادها به مُحاق رفته اند؛ اگر در گذشته رویدادها خود را از دریچه چشم های دو بعدی عیان می کردند امروزه واسطه دیگری هم پیدا کرده اند: مانیتورها، ماهواره ها، صفحات موبایل و سایر رسانه در حکم عینک های جدیدی هستند که همیشه مقابل چشم ها را پوشانده اند.

ایران و جهانی که در آن زندگی می کنیم و می شناسیم، اخباری که می شنویم و باور می کنیم و...، بیشتر از آنکه با واقعیت همخوانی داشته باشد، یا با تجربه شخصی و زیسته با آن مواجه شده باشیم، ساخته رسانه ها و ابزارهای ارتباطی جدید است.

و ما اهالی ساکن تهران نه در شب یلدا که پس از آن همچنان اخبار و گزارش های متعددی را هر روز و هر ساعت است در چگونگی و چرایی و زلزله تهران می شنویم و این چنین ادامه می دهیم. گذشته از وظیفه بسیار حائز اهمیت مسئولین در توجه به ضرورت و اهمیت موضوع وقوع احتمالی زلزله در تهران، ما چگونه عمل کنیم؟

بگذارید به گونه ای دیگر پاسخگو باشم؛ اگر وظیفه هریک از ما مراقبت از سلامت جان خودمان و عزیزان مان هست، نباید فراموش کنیم که بخشی از این مراقبت ما متوجه سلامت روانی ما در شرایط موجود است. در اینکه در همین راستا چه سهم عظیمی بر عهده سازمانهای ذیربط وجود دارد، هیچ تردیدی نیست، اما هر یک از ما لازم و ضروری ست، مسئولانه نسبت به آگاهی رساندن بر اطلاعات درست و صحیح نقش اجتماعی خود را فراموش نکنیم.

مهشید رضوی رضوانی

ماه شهید
فرورد